

El llenguatge Qualsevol que sigui

4/xi/1970

Més d'un cop hem sentit que hom manifestava vacíació entre dues frases com sigui quin sigui sigui el que sigui, en proposicions com Sigui quin sigui (o sigui el que sigui) el seu propòsit, haurà de fer el que li manaran. Quina d'aquestes dues construccions és la que cal considerar correcta? O potser es poden considerar correctes totes dues?

Fabra, a la seva gramàtica pòstuma, opta generalment per una tercera solució: qualsevol que sigui. Vet aquí alguns dels exemples que n'hem espijolat: ...qualsevol que sigui la pronunciació que hom els doni habitualment; ...el qual és un nom determinat qualssevol que siguin les circumstàncies en què sigui proferit. I en el capítol corresponent de la mateixa obra explica i justifica l'ús d'aquesta expressió, en un breu paràgraf que val la pena de reproduir integralment: «Amb qualsevol, adjetiu, es forma l'expressió qualsevol que sigui (o que fos, etc.) equivalent a sigui quin sigui (o fos quin fos, etc.). Ex: Qualsevol que sigui el seu mèrit... Qualssevol que fossin les seves pretensions...». En fesulta, doncs, d'aquest paràgraf, que Fabra considera igualment correcta la solució amb el terme interrogatiu quin, sigui quin sigui, de la qual trobem diversos exemples en la seva Gramàtica francesa (1918), com a traducció o equivalència de frases franceses del tipus «Quel que soit son talent...»: Sigui quin sigui el seu talent..., Sigui quina sigui la seva fortuna..., Siguins quins siguin els seus mèrits..., Siguin quines siguin les raons que em pugueu dir...

Resta, però, encara, una solució pendent: i ens apressem a dir que no fa podem pas considerar rebutjable. Es sabut que en certs casos les significacions expressades per una frase interrogativa i una de relativa s'acosten tant que resulten indescrivibles (Cal recordar quines vol i Cal recordar les que vol) i creiem que el que ens ocupa és un d'aquests casos. Admetrem, doncs, Sigui la que sigui la seva fortuna amb el mateix valor que Sigui quina sigui la seva fortuna. Qualsevol que sigui la seva fortuna. Notem que justament el mot qualsevol és definit pel Diccionari Fabra per mitjà dels termes següents: Una d'entre diferents persones o coses, sigui la que sigui, no importa quina. No recomanarem, però, aquesta solució amb un terme del masculí singular, a fi d'evitar l'ambigüitat que results de confondre el conjunt el que, que comporta un substantiu sobreentès, el (mèrit) que, amb el conjunt idèntic de valor neutre, equivalent a allò que.